

авангардъ стъпилъ въ Търново. Първия мостъ бѣше свободенъ отъ войска и обози, които се натрупале около послѣдния, главния, наведенъ надъ самата рѣка. Тукъ се събрало цѣлъ лагеръ: баталиони, батареи и обози, които чѣкатъ своя рѣдъ, шатритѣ на началника на премивуването и на неговитѣ помощници, дѣсчани колиби на прѣдприимачи африси, които ви угостяватъ съ присѣхнали закуски и вина отъ всевъзможни сортове. Въздуха препълненъ отъ прахъ и викъ отъ массата на вѣрвулицата хора и коне, раздаватъ се сипкавитѣ гласове на офицеритѣ, които се распорѣждатъ при премивуването, ржмкане и цвилене на конетѣ, тракане на топовнитѣ коледа и тласкане на заряднитѣ ковчези; съ една дума, васъ веднага ви обхваща закипелия тоя воененъ животъ.

Самото преминаване става по строгъ рѣдъ и безпрестанно една частъ смѣнява друга, тѣй што не се вижда края на вѣрвулицата отъ хора, които се трупатъ на отсрѣщния брѣгъ на Дунава. Ний едва можахме да преминемъ послѣдни слѣдъ Житомирския полкъ.

Тѣй като хамалитѣ не смѣяха да ни носятъ нѣщата по вататѣкъ до Свищовъ, то ний се принудихме да ги сложемъ на брѣга. Кандиба отиде въ града да наемне кола и кѣща, а азъ останахъ при нѣщата въ качество на стражаръ. До Свищовъ трѣбваше да се вѣрви на на горѣ двѣ версти по едрия пѣсакъ, тѣй што дежурихъ повече отъ 1 $\frac{1}{2}$ часа, до дѣто се върна Кандиба съ едноконни кола. Кандиба казва, че и едноконни кола мѣчно било да се намѣри; по неговитѣ думи, домакиня на намѣрената кѣща билъ човѣкъ богатичекъ, у него имало двѣ свободни стаи, въ които можело да се пренушува. Кѣщата на домакиня се намира на самия край на града за това и не се лутахме дълго време. Въ кѣщата насъ ни, както се вижда, чѣкале и стаятѣ биле вече приготвени. Самия домъ едноетаженъ, чисто побѣленъ и покритъ съ керемиди; вътрѣ 5 стаи, отъ които двѣтѣ, тѣй да кажемъ, парадни, излизатъ на прибранъ дворъ съ фруктови дървета и въ него зимникъ за говѣда; въ сѣщия дворъ кладенецъ и малка градинка съ цвѣтя. Всичко наедно взето скѣтаничко, чрезвычайно прибрано и мирише на рѣдъ и бла-